

Strindvatnet-Femtvasslia*

Referansedata

Fylke: Nordland
Kommune: Hamarøy
Kartblad: 2130 I
UTM: Ø:539208, N:7523971
H.o.h.: 46-646moh
Areal: 11968 daa

Prosjektilhørighet: Statskog 2006, DP2 Nord
Inventør: JKL, JKL
Dato feltreg.: 08.08.2006-09-08-2006,
Areal: 11968 daa
Vegetasjonssone: Mellomboreal
Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk

Sammendrag

Området ligger like på vestsiden av Strindvatnet, Sandnesvatnet og Kråkmovatnet sentralt i Hamarøy kommune. Berggrunnen er nesten uten unntak ensartet fattig og består av granittisk gneis. Unntak gjelder ryggen som når opp til Skogkollen mellom Strindvatnet og Sandnesvatnet, denne består av lettforvitrelig glimmerskifer. Furuskogen står generelt på fattig mark. Løvskogen står på både rik og fattig mark. Treslagsblandingen er som regel variert i de rikeste partiene, mens fattig lyngmark i regelen kun har bjørk og evt furu i tresjiktet. Myrene er i all hovedsak av typen fattig fastmatte. Frodige storbregnevarianter med skogburkne samt ulike typer høystaudeskog opptrer jevnt til spredt i brattere lisider samt i tilknytning til små skrenter hvor det er et jevnt tilsig av mineralrikt grunnvann, særlig i høydelaget 260-300 moh. Langs ryggen av Skogkollen, også utenfor kjerneområdet, er det mye frodig storbregne- og staude-vegetasjon samt parti med rik lågurtvegetasjon.

Sett under ett er undersøkelsesområdet mye påvirket av ulike forstlige inngrep og tyngre tekniske inngrep (kraftgater). Likevel er det gjennom hele avgrensingsforslaget store areal med relativt gammel løv- og furudominert skog, særlig i øvre del av lisidene. Mengden død ved av furu, herunder gadd og læger, er generelt svært lav og forekomstene domineres av grove godt nedbrutte stokker fra hogstene fram til forrige århundreskifte. Enkelte parti i høyelaget 200-230 moh har likevel relativt god skogstruktur med trær i alle aldre (opp til 500 år) samt noe død ved i flere råtestadier. Foryngelsen er imidlertid i de fleste tilfeller dårlig. Innefor kjerneområdet "Skogkollen N" finnes grovvokst og særlig produktiv løvblandingsskog (se kjerneområdebeskrivelsen). Fire kjerneområder er utfigurert. Ett av disse er vurdert som nasjonalt viktig (A-lokalitet).

Artsmangfoldet er tilsynelatende lavt for de fleste undersøkte organismegrupper. Mest særegent ved området er store partier med frodige Lobarion-samfunn på rikbarkstrær (rogn, selje og osp) og de fleste påviste signalarter innenfor området tilhører gruppen epifyttiske makrolav. Kvaliteter knyttet til skoglig kontinuitet finnes for både furu- og løvskog, men verdien er begrenset ettersom kontinuiteten i gamle trær og død ved generelt er lav eller begrenset til små høytliggende areal.

Med tanke på skogstruktur, vegetasjonssamfunn og skogtypevariasjon faller nok det meste av arealet inn under hverdagslandskapet i regionen. Området har likevel spesielle kvaliteter knyttet til produktiv, epifyttisk løvskog og til små spredte parti med kontinuitetspreget skog. I den samlede vurderingen er de fleste "gammelskogs"-parameterene gitt lav verdi untatt kriteriet "gamle løvtrær". I forhold til mangelanalysen gjort i forbindelse med evalueringen av skogvernet i Norge bidrar området til en viss grad å dekke inn mangelpunktet i) "intakte forekomster av rike skogtyper". Av regionale mangler (Nord-Norge, mellom- og nordboreal sone) vil området til en viss grad bidra på punktene i) høystaudeskog og ii) urskogspreget furuskog.

Området kan summeres opp som et ganske stort og forholdsvis variert skog, myr og fjell-landskap med meget heterogen påvirkningsgrad. Ganske store areal er kraftig og negativt påvirket av forstlige og tekniske inngrep. Likevel eksisterer også store areal med klare naturverdier som gjør at et stort avgrensingsforslag kan presenteres. Arronderingen blir ikke optimal som følge av alle inngrepene, men mye takket være områdets størrelse finnes også relativt store areal hvor gradienten fra fjell til innsjø er ivaretatt. Samlet vurderes derfor arronderingen som middels god.

Området vurderes som velegnet til å ivareta eksisterende naturverdier og med rimelig godt potensiale for å fange opp ytterligere mangfold av kontinuitetskrevede arter tilknyttet både løv- og furuskog på sikt. Foreløpig er imidlertid kontinuitetselementet svakt utviklet og mye av arealet er direkte ungskog. Samlet vurderes derfor avgrensingsforslaget som lokalt verneverdig (*) (på grensen mot **).

Feltarbeid

Befaring ble foretatt av Jon T. Klepsland i løpet av 8. og 9. august 2006. Høyest undersøkelsesintensitet er lagt til de mest produktive og de eldste skogbestandene. Hele området er rimelig godt innekket.

Tidspunkt og værets betydning

Været var stort sett bra, dvs oppholdsvær og god sikt. Tidspunktet var gunstig med tanke på dokumentasjon av alle de organismegrupper som ble ettersøkt med unntak for jordboende sopp (lift tidlig).

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området er valgt ut av Fylkesmannen i Nordland, Direktoratet for Naturforvaltning - DN og Statskog SF i forbindelse med opptrappingen av skogvernet. Det opprinnelige undersøkelsesområdet "Strindvatnet-Sagvassdalen" er delt i to separate områdebeskrivelser. Området nord for europaveien som er omtalt her er kalt "Strindvatnet-Femtvasslia". Avgrensingsforslaget avviker lite i forhold til undersøkelsesområdet. Et større areal i området Lappneset-Kvannlifjellet-Kjerkfjellheia er likevel ekskludert ettersom dette er privateid. Kjerkfjellheia har naturfaglige kvaliteter som gjør dette aktuelt som et eventuelt fremtidig supplement.

Tidligere undersøkelser

Naturtypekartlegging er foretatt i det aktuelle området (DN-Naturbase 2006). Innenfor det arealet som er omtalt her er det registrert én naturtypelokalitet i 2002, som i følge DNS naturbase skal være "bjørkeskog med høystauder" av regional verdi B (viktig).

Eventuelt andre naturfaglige undersøkelser i området er for registranten ukjent.

Beliggenhet

Området ligger like på vestsiden av Strindvatnet, Sandnesvatnet og Kråkmovatnet sentralt i Hamarøy kommune.

Naturgrunnlag

Topografi

Agrensingsforslaget omfatter i hovedsak de skogkledde, nedre lisdene under Vestrefjellan. Den overordnede eksposisjonen er derfor østlig og nordlig. Store areal er preget av flate myrer og slake skogslier, men alle helningsvinkler er godt representert inkludert steile bergvegger og flåg.

Geologi

Berggrunnen er nesten uten unntak ensartet fattig og består av granittisk gneis. Ryggen som skiller Strindvatnet og Sandnesvatnet og som når opp til Skogkollen består av lettforvitrelig glimmerskifer (Sigmond et al. 1984).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk, vegetasjonssone: mellomboreal 30% (ca 3590daa) nordboreal 50% (ca 5980daa) alpin 20% (ca 2390daa) .

I følge Moen (1998) strekker området seg fra mellomboreal (Mb) via nordboreal (Nb) til alpin (A) vegetasjonssone. Området ligger for øvrig i svakt oseanisk seksjon (O1).

Økologisk variasjon

Innenfor avgrensingsforslaget er det overvekt av fattige vegetasjonstyper, men spesielt rike vegetasjonstyper finnes i tilknytning til ryggen med glimmerskifer samt at det langs et utall sigevannspåvirkete terrengforsenkninger og sig er storbregne- eller staudevegetasjon. Bjørkeskog dominerer mye av skogbildet, særlig over 200-250 moh. Under dette høydelaget er det i tillegg store areal med furudominert skog. Osp er et viktig treslag i partier. Stedvis er også andre boreale treslag som rogn og selje viktig. Området er rimelig topografisk variert men mangler sørlige og vestlige eksposisjoner. Den ensidige eksposisjonen mot nord og øst og mangel på termofile vegetasjonssamfunn som ellers finnes i dette høydelaget i regionen gjør at den økologiske variasjonen vurderes som middels høy (**).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Furuskogen står generelt på fattig mark. Løvsbogen står på både rik og fattig mark. Treslagsblandingen er som regel variert i de rikeste partiene mens fattig lyngmark kun har bjørk.

Myrene er i all hovedsak av typen fattig fastmatte. Her inngår typisk molte, duskull, hvitlyng, bjønnskjegg, svelstarr, stjernestarr, flekkmarihånd og dvergbjørk. Ofte er det også lyng på ombrotrofe forhøyninger. Våtere parti har gjerne flaskestarr, bukkeblad, blåtopp og trådstarr. Overgangsformer mellom myrvegetasjon og røsslyng-blokkebær vegetasjon eller også blåbær-krekling vegetasjon er svært utbredt.

Furuskogen veksler mellom myrskogsparti og tørrere rygger med lyngfuruskog. Avhengig av fuktigheten domineres feltsjiktet av røsslyng, krekling, blokkebær, tyttebær, bjønnskjegg, torvmyrull, rome og molte. Sjeldnere står det også furu på mer næringsrikt substrat med blåbær-smyle eller blåbær-skrubbær vegetasjon. I moserike parti inngår til tider knerot og småtveblad. Furuskogen er som regel sterkt oppblandet med boreale løvtrær, særlig bjørk. Rene furubestand er i alminnelighet begrenset til skrinne grunnlendte rygger og knauser og spesielt i nordre halvdel er mye av furuskogen nettopp knausskog (etter Fremstad 1997).

Vegetasjonen veksler mer innenfor løvskogsarealene. Fattigere parti består av blåbær-smyle-skrubbær vegetasjon som veksler med småbregnevegetasjon (fugletelg). I hellende terreng og særlig langs forsengkninger og renner er det god dekning storbregneskog. Typisk er det en fattig variant med sauetelg, hengeving og gullris i feltsjiktet, og ikke sjelden inngår et busksjikt med einer. Frodigere storbregnevarianter med skogburkne samt ulike typer høystaudeskog opptrer jevnt til spredt i brattere lisdier samt i tilknytning til små skrenter hvor det er et jevnt tilsig av mineralrikt grunnvann, særlig i høydelaget 260-300 moh. Vanlige urter er skogburkne, turt, tyrihjelmskjegg og skogrørkvein. Særlig rik staudevegetasjon finnes innefor kjerneområdet "Skogkollen N" (se denne). Langs ryggen av Skogkollen, også utenfor kjerneområdet, er det mye rik urtevegetasjon og storbregne-staudeskog. Her inngår et større parti med lågurtvariant av høystaudeskog og rike sig med bl.a. jåblom, harerug, gulstarr, slirestarr, særbustarr, klubbstarr, hårstarr, skogmarihånd, grønkurle, teiebær, skogstorkenebb, svarttopp, fjelltistel, fjellfiol, fjellfrøstjerne, dvergjamne, mjødukt, ballblom, sumphaukeskjegg, sløke, enghumleblom, hvitbladtistel, kranskonvall og firblad. Treslagsblandingen er generelt rimelig variert i de rike partiene, særlig er rogn vanlig og i partier også osp. Selje og gråor forekommer mer spredt.

Skogstruktur og påvirkning

Sett under ett er undersøkelsesområdet mye påvirket av ulike forstlige inngrep og tyngre tekniske inngrep (kraftgater). Likevel er det gjennom hele avgrensingsforslaget store areal med relativt gammel løv- og furudominert skog, særlig i øvre del av lisdene.

Furuskogen helt nord i området (Rokvikfjellet-Strindnesfjellet) er gjennomgående småvokst og ofte glissen, noe som har sammenheng med det meget skrinne naturgrunnlaget (knausskog). Sjøktningen er rimelig god og også aldersspredningen opp til ca 150 år. Enkelte eldre trær opp til 250-350 forekommer spredt i øvre del av barskogen. Særlig under Strindfjellet er det flekkvis mer produktive parti med blandet løvskog av bjørk, osp, rogn og selje. Trærne er relativt småvokste, men skogstrukturen er velutviklet og noe død ved forekommer, spesielt av osp. Innefor kjerneområdet "Skogkollen N" er det meget grovvokst og særlig produktiv løvblandingsskog (se kjerneområdebeskrivelsen).

På strekningen Femtvassella nordover til Kjerkfjellheia er skogen under ca 160-200 moh mye påvirket av det moderne skogbruket, men utnyttelsesintensiteten og bruksmåten varierer også mye. Store areal har derfor på tross av høy utnyttelsesgrad fremdeles naturverdier i behold som overgår det gjennomsnittlige skoglandskapet. De aller mest intensivt utnyttede arealene er holdt utenfor avgrensingsforslaget. Dette gjelder bl.a. et stykke av lia helt sør langs Kråkmovatnet/Fjerdvatnet opp til ca 150 moh hvor det er flere små granplantasjer og ellers ung løvblandet furuskog etter kraftig gjenomhogst. Store ungskogsparti er likevel inkludert i forslaget. Dette gjelder spesielt storbukta-området hvor skogen veksler mellom tette ungskogsparti i h.kl. 2-3 etter småflatehogst og gjennomhogde parti hvor det fremdeles står igjen en del eldre furutrær og skogstrukturen er rimelig god også pga god foryngelse og tilvekst. Det som gjør området interessant er en generelt høy løvandel, ganske høy produktivitet og rike epifyttsamfunn av Lobarion-arter på rikkstrær. Treslagsblandingen er generelt høy med ganske mye rogn, osp og selje foruten bjørk og furu. Rundt Krokvelva er det også relativt produktive løvblandete furuskogsparti som bare er forsiktig plukkhogget og derfor framstår som virkesrike skogparti i sen optimal til tidlig aldersfase. Enkelte furutrær i 150 års alderen er meget grove, mellom 50 og 60 cm dbh.

Like nord for Natnmålselva og i området Kvannlifjellet-Rapelva er skogen lite påvirket av nyere hogst, eller andre forstlige inngrep. Furuskogen nederst mot Sørbukta samt langs Natnmålselva er i tidlig aldersfase, middels godt sjiktet med god aldersspredning til 150 år, men uten død ved av betydning. Løvskogen er til dels storvokst og i tidlig til full aldersfase med begynnende dødved dannelse. Skogen er generelt eldre og mer strukturrik ovenfor ca 200 moh. Løvskogspartiene er godt sjiktet og har ofte godt innslag av tydelig gamle løvtrær samt noe død ved. Siste hogstpåvirkningen i furuskogen ligger forholdsvis langt tilbake i tid. Men, hele området opp til øvre barskogsgrense er hardt gjennomhogd for ca 100 år siden. Spredt plukkhogst er også foretatt senere i store deler av området slik at bare spredte gamle trær nå er tilbake. Mengden død ved av furu, herunder gadd og læger, er generelt svært lav og forekomstene domineres av grove godt nedbrutte stoker fra hogstene fram til forrige århundreskifte. Enkelte parti i høyelaget 200-230 moh har god skogstruktur med trær i alle aldre (opp til 500 år) samt noe død ved i flere råtestadier. Foryngelsen er imidlertid dårlig øverst i barskogssonen særlig i mer produktive parti, noe som trolig kan tilskrives endret brannregime.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Strindvatnet-Femtvassella. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Skogkollen N

Naturtype: Gammel lauvskog - Gamelt ospesholt
BMVERDI: A
Areal: 201,03daa

UTM: Ø:537500, N:7527000
Hoh: 80-220 moh

Kjerneområdet omfatter en meget frodig storbregne-staude løvskog med mye osp. Grunnlaget for produktiviteten og vegetasjonsrikheten er utvilsomt tilsiget av baserikt vann fra glimmerskiferfryggen som strekker seg langs ryggen fra Strindneset til Skogkollen. Løvskogen grenser brått til glissen, grunnlendt og fattig furuskog mot nord. Storbregneskog i ulike varianter dominerer vegetasjonsbildet. Særlig utbredt er meterhøye tepper med skogburkne og strutseving. På litt skrinere parti er det sauetelg, hengeving og gullris i feltsjiktet. Spesielt storvokst staudevegetasjon finnes i ospesuksesjonen nederst i biotopen. Her inngår foruten skogburkne og strutseving også mjødukt, tyrihjel, turt, skogrørkvein, myskegras, bringebær, vendelrot, skogstjerneblom, fjellfiol, gjøksyre, firblad og teiebær. Langs små bekkesig opptrer sumphaukeskjegg, marikåpe coll., turt og fagermoser. Grovvokst osp dominerer tresjiktet sørøst i biotopen og minker i frekens utover. Bjørk dominerer ellers tresjiktet, men partier med mye rogn finnes. Selje opptrer sparsomt men oppnår grove dimensjoner. Litt gråor, svartvier og hegg finnes langs bekkesig i nedre del av biotopen sammen med osp og einer. Skogen er grovvokst, høyreist og ganske kompakt. Ospa når ofte dimensjoner på 50-60 cm dbh, bjørka når 40-50 cm dbh og en selje er 50 cm dbh. Dødved mengden er foreløpig lav og skyldes ganske sikkert uttak av tømmer fra gammelt av. Enkelte ferske ospelæger finnes likevel og det er ganske mye høystubber av bjørk. Bestanden har rike Lobarion-forekomster, først og fremst på rogn og osp i øvre halvdel. I nedre halvdel er det særlig rike Collema-samfunn på osp, herunder mer enn fem trær med den meget sjeldne skorpeglye-varianten Collema occultatum var. populinum. Den meget sjeldne og rødlistete arten fossenever Lobaria hallii (V-art) er påvist fra ett rognetre i øvre del. På ospelag er rødlistearten ospekjuke Ceriporiopsis anerina påvist, og på bjørkegadd er langnål Chaenotheca gracilima påvist.

Lokaliteten har en rekke sterke naturkvaliteter, herunder rik bakkevegetasjon, høy produktivitet, mange gamle og grove løvtrær, rik epifytisk lavflora inkludert rødlistearter og begynnende dødved dannelse. I tillegg er lokaliteten rimelig stor og velavgrenset mot omgivelsene. Et minus er at lokaliteten gjennomskjæres av en bred kraftgate i det frodigste partiet. Lokaliteten vurderes som nasjonalt viktig (A).

2 Kvannlifjellet N

Naturtype: Gammel lauvskog - Gammel bjørkesuksesjon
BMVERDI: C
Areal: 224,36daa

UTM: Ø:539400, N:7526300
Hoh: 130-200 moh

Lokaliteten omfatter en spesielt storvokst og produktiv bjørkedominert storbregneskog mellom bratthenget under Litttinden og kraftgaten.

Foruten bjørk er det mindre holt med storvokst osp som når 40-50 cm dbh, og en del rogn. Lokaliteten har tydelig vært gjenstand for tømmeruttak tidligere, men påvirkningen ligger ganske langt tilbake i tid. Skogstrukturen er noe tett og mindre godt sjiktet og aldersspredningen er også svak. Skogen begynner imidlertid å bli ganske gammel og grovvokst. På rogn og osp er det ganske rikt Lobarion-samfunn, og på bjørk er det mye skrukkelav. Storbregnevegetasjon med saueteig, skogburkne og teiebær dominerer, men staudevegetasjon inngår også, bl.a. med vendelrot, firblad og skogstorkenebb. Lokaliteten vurderes på bakgrunn av høy produktivitet og rimelig sent suksesjonsstadium, men pga mindre god skogstruktur som lokalt viktig (C).

3 Harmodalen

Naturtype: Gammel lauvskog - Gammel bjørkesuksesjon
BMVERDI: B
Areal: 76,72daa

UTM: Ø:540400, N:7524100
Hoh: 110-180 moh

Lokaliteten skiller seg ut som et restfragment av gammel løvblandingsskog som ikke er påvirket av hogst på meget lang tid. Vegetasjonen domineres av storbregne og noe blåbær-smyle. Trærne oppnår grove dimensjoner, bjørk og rogn inntil 40 cm dbh, selje inntil 35 cm og osp inntil 45 cm dbh. I kanten av biotopen inngår enkelte eldgamle meget grove høystubber av furu fra en helt annet generasjon (mer enn 100 år gammel gadd), diameter inntil 80 cm dbh uten bark. Skogen er godt sjiktet og med god aldersspredning. Noe død ved av ulike løvtrær inngår. Lobarion-samfunnet er rikt utviklet her på linje med den noe yngre skogen lenger sør. Lokaliteten spiller trolig en nøkkelrolle for kontinuitetskrevede arter i løvskog i området. Restfragmentet er rimelig stort i utstrekning og er godt utviklet og vurderes derfor som regionalt viktig (B).

3 Harmodalen

Naturtype: Gammel lauvskog - Gammel bjørkesuksesjon
BMVERDI: B
Areal: 76,72daa

UTM: Ø:540400, N:7524100
Hoh: 110-180 moh

Lokaliteten skiller seg ut som et restfragment av gammel løvblandingsskog som ikke er påvirket av hogst på meget lang tid. Vegetasjonen domineres av storbregne og noe blåbær-smyle. Trærne oppnår grove dimensjoner, bjørk og rogn inntil 40 cm dbh, selje inntil 35 cm og osp inntil 45 cm dbh. I kanten av biotopen inngår enkelte eldgamle meget grove høystubber av furu fra en helt annet generasjon (mer enn 100 år gammel gadd), diameter inntil 80 cm dbh uten bark. Skogen er godt sjiktet og med god aldersspredning. Noe død ved av ulike løvtrær inngår. Lobarion-samfunnet er rikt utviklet her på linje med den noe yngre skogen lenger sør. Lokaliteten spiller trolig en nøkkelrolle for kontinuitetskrevede arter i løvskog i området. Restfragmentet er rimelig stort i utstrekning og er godt utviklet og vurderes derfor som regionalt viktig (B).

4 Natnmåselva NV

Naturtype: Gammel barskog - Gammel furuskog
BMVERDI: B
Areal: 130,27daa

UTM: Ø:539900, N:7523000
Hoh: 200-230 moh

Lokaliteten omfatter et areal med konsentrasjon av viktige furuelement. Biotopen ligger i øvre del av barskogssonen og er derfor sterkt bjørkeblandet. Deler av biotopen er tørr røsslyng-skog med åpen skogstruktur, mens storparten av arealet er fuktigere blåbær-krekling-skrubbær skog med tettere tresjikt. Gjennom biotopen løper en liten bekk som i sør omslutes av fuktigere blåbær-smyle vegetasjon og blåtopp-fukteng. Bekken tilfører lokaliteten en mer stabil luftfuktighet enn normalen for furuskogen i området. Terenget stiger opp mot et par slake rygger mot øst og vest slik at furuskogen rundt bekken har en lun beliggenhet. Lokaliteten er som området for øvrig påvirket av både gamle gjennomhogster (mer enn 100 år siden) og yngre plukkhogster, men intensiteten har vært lavere enn ellers. Furu er representert med alle alderstrinn, men aldersfordelingen er likevel klart forskjøvet mot unge trær i god foryngelse. Innenfor avgrensingen er det ca 10 grove gamle levende furutrær på mer enn 300 år, de eldste er anslagsvis 500-600 år. Enkelte gadd og minst 3 grove middels til godt nedbrutte furulæger inngår. Selv om lokaliteten er liten er det her representert alle stadier av furua sitt omløp. En kontinuitetskrevede lavart (Pyrrhospora elabens) og en råtvedsopp (Skeletocutis lenis) er påvist. Lokaliteten har en uvanlig ansamling av viktige furuelement og meget god spredning av furu på ulike livsstadier slik at bestanden får preg av urskog (tross mange synlige plukkhogstuttak). Lokaliteten vurderes på grunn av kontinuiteten som regionalt viktig (B).

Artsmangfold

Artsmangfoldet er tilsynelatende lavt for de fleste undersøkte organismegrupper. Mest særegent ved området er store partier med frodige Lobarion-samfunn på rikbarkstrær og de fleste påviste signalarter innenfor området tilhører gruppen epifyttiske makrolav. Kvaliteter knyttet til skoglig kontinuitet finnes for både furu- og løvskog, men verdien er begrenset ettersom kontinuiteten i gamle trær og død ved er generelt lav eller begrenset til små høytliggende areal. I alt er tre rødlistearter innen lav og to innen sopp påvist.

Karplantefloraen er trolig gjennomsnittlig for regionen i dette høydelaget og på denne typen substrat (basefattig grunnfjell). Særlig rike vegetasjonstyper forekommer, men er begrenset til stripen med glimmerskifer mellom Strindneset og Skogkollen. Selv om karplantefloraen er variert og artsrik så er ikke vegetasjonen uvanlig i regional sammenheng, og heller ingen spesielle eller uvanlige arter er påvist.

Mosefloraen er dårlig undersøkt. Enkelte fuktighetskrevede arter finnes trolig jamført med den ganske frodige lavfloraen i området. Tilknyttet grov blokkmark på østsiden av Kjerkfjellheia er det frodig og variert moseflora med bl.a. storstylte *Bazania trilobata*.

Lavfloraen er rimelig variert og det fuktighetskrevede elementet er godt utviklet. I lavereliggende boreale løvblandingsskoger er det meget frodige lungeneversamfunn med totalt mange hundre trær med lungenever, skrubbenever og kystårerenever. På osp inngår også filthinnelav, ulike glyearter, kystvrenge og sjeldent også vanlig blåfylllav. Særlig rik flora av glye-arter, *Collema* spp. finnes innenfor kjerneområdet "Skogkollen N". Ett individ av den sårbare arten fossenever *Lobaria hallii* er også dokumentert derfra. Av fuktighetskrevede skorpelev er langnål påvist tre ganger.

Soppfloraen er tilsynelatende mindre godt utviklet. Tidspunktet var ikke det beste for dokumentasjon av jordboende sopp

men soppfloren er trolig triviell over det meste av arealet ettersom jordsmonnet i stor grad er fuktig og surt. Enkelte baskekrevene mindre vanlige mykorrhiza-arter kan finnes i tilknytning til glimmerskifer ryggen. Av kontinuitetskrevene arter tilknyttet furu er kun én rødlistekandidat påvist. På osp er én hensynskrevende art påvist innenfor "Skogkollen N".

Området er trolig viktig for en del arealkrevende vilt. Blant annet er det ved befaringsobservert flere storfugl.

Tabell: Artsfunn i Strindvatnet-Femtvasslia. Kolonnen Totalt antall av art summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen Funnet i kjerneområde henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerne-område (nr)
Busk- og bladlav	Collema furfuraceum	Fløyelsglye		15	₁₀ 1 ₃ 2 ₂
	Collema nigrescens	Brun blæreglye		21	₅ 1 ₁₆
	Collema occultatum	Skorpeglye	VU	5	1 ₅
	Collema subnigrescens	Ospeblæreglye		3	₃
	Degelia plumbea	Vanlig blåfittlav		1	₁
	Leptogium saturninum	Filthinnelav		29	₁₆ 1 ₈ 2 ₅
	Lobaria hallii	Fossenever	VU	1	1 ₁
	Lobaria pulmonaria	Lungenever		111	₈₅ 1 ₆ 3 ₂₀
	Lobaria scrobiculata	Skrubbenever		207	₁₆₀ 1 ₆ 2 ₁ 3 ₄₀
	Nephroma laevigatum	Kystvrenge		5	₅
	Peltigera collina	Kystårenever		58	₃₅ 1 ₃ 3 ₂₀
Skorpelav	Chaenotheca gracillima	Langnål	NT	3	₁ 1 ₂
	Pyrrhospora elabens			2	₁ 4 ₁
Sopp vedboende	Ceriporiopsis aneirina	Ospekjuke		1	1 ₁
	Skeletocutis lenis		NT	2	₁ 4 ₁

Avgrensning og arrondering

Det opprinnelige undersøkelsesområdet "Strindvatnet-Sagvassdalen" er delt i to separate områdebeskrivelser. Området nord for europaveien som er omtalt her er kalt "Strindvatnet-Femtvasslia".

Avgrensningsforslaget avviker i grunnen lite fra grensene for undersøkelsesområdet. Men, et par større areal med meget kraftig utnyttet skog som inkluderer flere unge og middelaldrede granplantefelt er holdt utenfor. Dette gjelder lisen fra Femtvasselia og nord til Natnmåselva opp til ca 150 moh, og det gjelder et stort rektangulært felt vest for Hofmannselva som er generelt meget intensivt utnyttet og som i tillegg krysses av to kraftgater. Halve dette sistnevnte arealet var heller ikke en del av undersøkelsesområdet. Videre nordvest er den nedre forslagsgrensen lagt langs kraftgatetraséen fram til like før Rapelva. Dette er gjort fordi selve kraftgatetraséen opptar svært mye areal som aldri vil kunne utvikle store naturkvaliteter og skogarealet nedenfor traséen er mindre produktivt og generelt mer påvirket av menneskelig aktivitet enn ovenfor traséen. Eventuelt kan også Kjerkfjellheia inkluderes i et verneareal (privateid). Kjerkfjellheia består i hovedsak av relativt bra sjiktet røsslyng-blokkebær-furuskog i tidlig aldersfase med trær til ca 150-200 år. Dimensjonene er ganske små (sjelden over 35-40 cm dbh). I brattskrenten ut mot Sandnesvatnet er det grov blokkmark med bjørkedominert boreal løvskog og en del fuktighetskrevene kryptogamer, spesielt moser og lav på berg.

Nord for Rapelva er både øvre og nedre grenseforslag lagt nedenfor kraftgaten ettersom arealet ovenfor består av i skogvern-sammenheng uinteressant fattig svaberg nesten uten vegetasjon. Deretter ligger ryggen med glimmerskifer som er skogkledd helt opp til Skogkollen. Denne glimmerskifer-forekomsten bidrar positivt til en rekke verdikriterier for totalområdet og er derfor en meget viktig komponent i helhetsvurderingen.

Kraftgatene og flere store areal med sterkt utnyttet skog har påvirket valget for hvor forslagsgrensene er trukket. Ettersom disse tekniske og forstlige inngrepene er såpass store er de funnet ikke forenelige med kravet til urørthet i "Lov om naturvern". Den naturlige gradienten fra fjell til innsjø er derfor i mange tilfeller ikke ivaretatt. Likevel finnes også ganske store parti hvor hele gradienten er sikret i avgrensningsforslaget. Totalt vurderes derfor arronderingen som svakt middels god (**).

Andre inngrep

Tyngre tekniske inngrep i form av brede kraftgater preger mye av undersøkelsesområdet. Fra Kvannlifjellet til Rokkvikfjellet går det to parallelle kraftgater som samlet opptar en bredde på minst 30 meter. Nord for Kjerkfjellheia ligger den fraflytta garden Kjerkfjell samt et lite antall hytter, men dette arealet er utelatt fra avgrensningsforslaget.

Vurdering og verdisetting

Med tanke på skogstruktur, vegetasjonssamfunn og skogtypevariasjon faller nok det meste av arealet inn under hverdagslandskapet i regionen. Området har likevel spesielle kvaliteter knyttet til ganske store areal med produktiv og epifyttrik løvskog, og ikke minst til kjerneområdene som representerer sjeldent produktive og/ eller kontinuitetspregete skogbestand.

Fire kjerneområder er skilt ut. Naturtypen fra 2002 er ikke videreført som kjerneområde siden lokaliteten hvor denne er tegnet inn ikke har naturtypekvaliteter, men består av svaberg i øvre del og ordinær middelaldret løvblandet barskog i nedre del med kun en smal stripe ospesuksesjon aller nederst.

I den samlede vurderingen er de fleste "gammelskogs"-parameterene gitt lav verdi untatt kriteriet "gamle løvtrær". Dette begrunnes i lav dekning av tydelig kontinuitetspreget skog og sjeldent annet enn spredte furuelementer øverst i barskogsosonen. Løvskogen har raskere omløp enn furuskogen og tydelig gamle løvtrær finne spredt til ganske vanlig i mye av området over ca 100-150 moh. Mengden og kontinuiteten i død ved er likevel stort sett lav. Treslagsfordeling, variasjon og rikhet er gitt to stjerner bl.a. på bakgrunn av stor treslagsvariasjon inkludert relativt mye osp og rogn, god dekning frodig storregneskog og mye rik vegetasjon tilknyttet glimmerskiferhyggen ved Strindneset. Øvrige valg av kriterieverdier er begrunnet andre steder.

I forhold til mangelanalysen gjort i forbindelse med evalueringen av skogvernet i Norge (Framstad et al. 2002) bidrar området til en viss grad å dekke inn mangelpunktet i) "intakte forekomster av rike skogtyper". Det er i all vesentlighet kjerneområdet "Skogkollen N" som tilhører denne kategorien og det samlede arealet avgrensingsforslaget eventuelt vil yte bidrag med er derfor ikke stort. Av regionale mangler (Nord-Norge, mellom- og nordboreal sone (Framstad et al. 2003)) vil området til en viss grad bidra på punktene i) høystaudeskog og ii) urskogspreget furuskog. Mangelen "høystaudeskog" er i likhet med den generelle mangelen "rike skogtyper" lite utbredt og godt utviklet og artsrik staudeskog finnes kun langs glimmerskiferhyggen mellom Strindneset og Skogkollen. Urskogspreget furuskog er begrenset til ett kjerneområde, nemlig Nattmålselva NV. Utenfor kjerneområdet er det i beste fall bare spredte gamle furuskogselementer i bjørkeskog.

Området kan summeres opp som et ganske stort og forholdsvis variert skog, myr og fjell-landskap med meget heterogen påvirkningsgrad. Ganske store areal er kraftig og negativt påvirket av forstlige og tekniske inngrep. Likevel eksisterer også store areal med klare naturverdier som gjør at et stort avgrensingsforslag kan presenteres. Arronderingen blir ikke optimal som følge av alle inngrepene, men mye takket være områdets størrelse finnes også relativt store areal hvor gradienten fra fjell til innsjø er ivaretatt. Samlet vurderes derfor arronderingen som middels god. Området vurderes som velegnet til å ivareta eksisterende naturverdier og med rimelig godt potensiale for å fange opp ytterligere mangfold av kontinuitetskrevede arter tilknyttet både løv- og furuskog på sikt. Vurderingen bygger på områdets størrelse, relativt høye andel (høy)produktiv løvskog og ganske store areal eldre furuskog med spredte kontinuitetselement. Foreløpig er imidlertid kontinuitetselementet svakt utviklet og mye av arealet er direkte ungskog. Noe suboptimal arrondering og mange tekniske inngrep trekker også ned. Samlet vurderes derfor avgrensingsforslaget som lokalt verneverdig (*) (på grensen mot **).

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Strindvatnet-Femtvasslia. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapitlet.

Kjerneområde	Urørthet	Dødved mengde	Dødved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Treslagsfordeling	Variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
1 Skogkollen N	**	*	*	0	***	-	***	**	***	**	-	-	***
2 Kvannlifjellet N	**	*	*	0	**	-	**	*	*	*	-	-	*
3 Harmodalen	***	**	**	0	**	-	**	*	*	*	-	-	**
4 Nattmålselva NV	***	**	**	***	0	-	*	**	*	*	-	-	**
3 Harmodalen	***	**	**	0	**	-	**	*	*	*	-	-	**
Totalt for Strindvatnet-Femtvasslia	*	*	*	*	**	-	**	**	**	*	**	**	*

Referanser

Direktoratet for naturforvaltning - Naturbase 2006: <http://dnweb5.dirnat.no/nbinnsyn/>

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. - NINA Temahefte 12: 1-279.

Moen, A., 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss, 199 s.

Sigmond, E.M.O., Gustavson, M. & Roberts, D. 1984. Berggrunnskart over Norge - M 1: 1 million. Norges Geologiske Undersøkelse.

Strindvatnet-Femtvasallia (Hamarøy, Nordland).

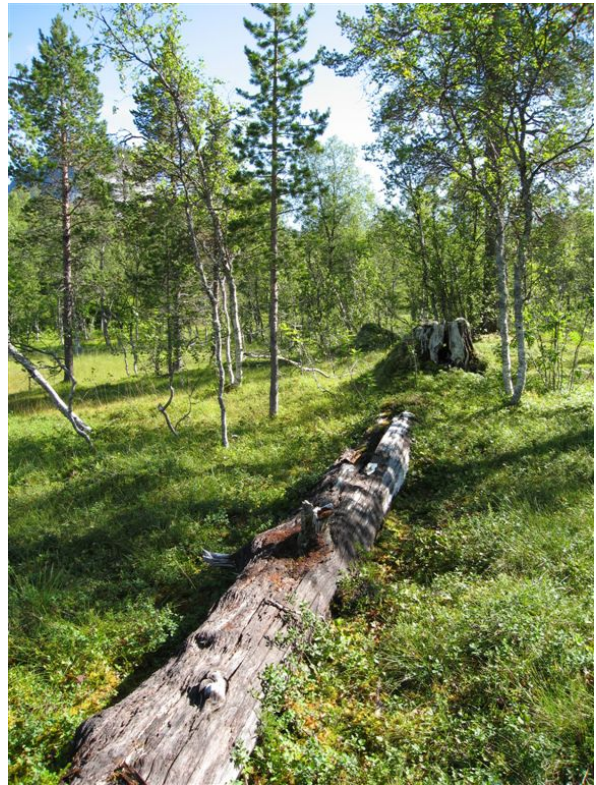
Areal 11.968daa, verdi *

Bilder fra området Strindvatnet-Femtvasslia

Utsikt sørøstover fra Rokkvikfjellet. Den doble kraftgaten legger beslag på en god del areal og deler opp området på langs. Foto: Jon T. Klepsland

Grove godt nedbrutte furulæger ligger spredt i øvre deler av barskogssonen sør i området. Den stående skogen er relativt ung og bare helt unntaksvis finnes slike dimensjoner på stående trær. Foto: Jon T. Klepsland

Bilde tatt mot nord. Et grønt belte med frodig blandingsskog strekker seg fra Strindneset og opp til Skogkollen. Foto: Jon T. Klepsland

Høyproduktiv storbregne-løvsog med osp i kjerneområde nr 2, Kvannlifjellet N. Foto: Jon T. Klepsland